

நல்ல கிறிஸ்தவர்கள் இணங்கிப்போக இயலாத போது¹

[பிலிப்பியர் 4:1-3]

கிறிஸ்தவர்கள் - நல்ல கிறிஸ்தவர்களும் கூட - எப்போதுமே இணங்கிப் போவதில்லை என்று நான் கூறும்போது, உங்களுக்கு அதிர்ச்சியூட்ட மாட்டேன் என்று நான் நம்புகிறேன். வெளிச்சங்கள் இருக்கும் இடத்தில் பூச்சிகள் இருக்கும். நாய்கள் இருக்கும் இடத்தில் ஈக்கள் இருக்கும். மனிதர்கள் - அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக, நல்ல கிறிஸ்தவர்களாகக் கூட இருந்தாலும் அவர்கள் - இருக்கும் இடத்தில் தவறான புரிந்து கொள்ளுதல்களும் கருத்து வேறுபாடுகளும் இருக்கத்தான் செய்யும் (காண்க நடபடிகள் 15:36-40). “கிறிஸ்தவர்கள் கருத்து வேறுபட்டால், நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்பதல்ல, ஆனால் “கிறிஸ்தவர்கள் கருத்து வேறுபடும் போது நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்பதே கேள்வியாக உள்ளது.

இந்தப் பாடமானது பிலிப்பி நகரின் சபையில் இருந்த, இணங்கிப் போகாத இரு சகோதரிகளைச் சுற்றிச் சுழலுவதாக இருக்கிறது (பிலிப்பியர் 4:2). பிலிப்பி நகரில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் ஒன்றிணைந்து இருத்தலின் முக்கியத்துவத்தைப் பவுல் முன்னதாக வலியுறுத்தினார் (1:27; 2:2). இந்தப் பொதுவான புத்திகூறுதல்கள் ஒருமைப்பாடு இல்லாமையின் குறிப்பிட்ட விஷயத்திற்கு வழிநடத்தின என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். அது உண்மையாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், 4ம் அதிகாரத்தின் முதல் மூன்று வசனங்கள், சக கிறிஸ்தவர்களுடன் இசைவிணக்கமாக வாழ்வதின் முக்கியத்துவத்தைப் பிரதானமாகக் காண்பிக்கின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையைப் பவுல் கையாண்ட விதமானது, கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும் சகோதர சகோதரிகள் அந்நியப்பட்டு இருக்கும் போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நாம் அறிய உதவக்கூடும்.

உண்மையான பாராட்டுரை (4:1)

முதலாவதாகப் பவுல் ஒரு நேர்மறையான சூழ்நிலையை நிலைநாட்டினார். பிலிப்பி நகரில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு - இடர்பாடு ஏற்படுத்திய சகோதரிகள் உட்பட எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் - தமது அன்பை உறுதிப்படுத்தினார். அவர் கட்டளையிடுவதற்கு முன்னர் அவர் பாராட்டினார்:² “ஆதலால், எனக்குப் பிரியமும் வாஞ்சையுமான சகோதரரே, எனக்குச் சந்தோஷமும் கிரீடமுமானவர்களே, பிரியமானவர்களே, இந்தப்படியே கர்த்தருக்குள் நிலைத்திருங்கள்” (வசனம் 1) வேதாகமத்தில் உள்ள வேறு எந்த வசனமும் இதைவிட அதிகமான இதமும் பிரியமும் நிறைந்ததாக இருப்பதில்லை:

- “சகோதரரே” - இவர்கள் பவுலின் சகோதரர்களும் சகோதரிகளுமாக இருந்தனர். இவர்கள் யாவரும் ஒரே குடும்பத்தில், எல்லாரும் ஒரே பிதாவைக் கொண்டவர்களாக இருந்தனர்.
- “பிரியமும்” - இவர்கள் பவுலுக்குப் பிரியமான சகோதர சகோதரிகளாக இருந்தனர். “பிரியமும்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை (*agapetos* என்ற வார்த்தையின் ஒரு வடிவம்) “அன்பு” என்பதற்கான பின்வரும் விசேஷித்த வார்த்தையில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது: தேவன் தமது குமாரனைக் குறிப்பிட இவ்வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார் (மத்தேயு 3:17). பவுல் இந்த சகோதரர்களை எவ்வளவாக அன்புகூர்ந்தார் என்பதை வலியுறுத்துவதற்காக இந்தச் சொற்றொடரை [இவ்வசனத்தில்] இருமுறை பயன்படுத்தினார்.
- “வாஞ்சையுமான” - இவர்கள் அவர் காண்பதற்கு வாஞ்சை கொண்டிருந்த, பிரியமான சகோதர சகோதரிகளாக இருந்தனர். இந்தச் சொற்றொடருக்கான கிரேக்க வார்த்தை (*epipothetos* என்ற வார்த்தையின் ஒரு வடிவம்), எப்பாப்பிரோதீத்து இல்லம் திரும்பக் கொண்டிருந்த ஏக்கத்தை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப் பட்டது (பிலிப்பியர் 2:26). பவுல் பிலிப்பி நகரில் இருந்த தமது சிநேகிதர்களைக் காண “வீட்டைப் பற்றிய ஏக்கம்” கொண்டிருந்தார்.
- “எனக்குச் சந்தோஷமும் கிரீடமுமானவர்களே” - அவர்கள் அவருக்கு வாஞ்சையும் பிரியமுமான மற்றும் அவரது இருதயத்தில் பெருமீதம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கக் காரணமாயினர்: அவர்கள் அவரது “சந்தோஷமாக” இருந்தனர். அவர், அவர்களைப்பற்றி நினைத்துப் பார்த்ததே அவருக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது (காண்க 1:3, 4). அவர்கள் அவரது “கிரீடமாகவும்” இருந்தனர்: அவர்களைப் பற்றி அவர், தமது வாழ்வின் முடிசூடும் சாதனையென்று நினைத்தார். இவ்விடத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள (*stephanos* என்ற) கிரேக்க வார்த்தையானது வெற்றி மற்றும் கொண்டாட்டம் ஆகியவற்றின் கிரீடத்தைக் குறிக்கிறது. (ஆளுகை செய்யச் சூட்டப்படும் கிரீடத்தை குறிப்பதற்கு *diadem* என்ற வேறொரு கிரேக்க வார்த்தை உள்ளது.)

ஓப்புரவாக்கப் படவேண்டிய நிலையில் உள்ள இரு கிறிஸ்தவர்களுக்கு நீங்கள் உதவ விரும்புகிறீர்களா? அவர்களின் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காண்ப்பதைக் கொண்டு அதைத் தொடங்க வேண்டாம். அவர்கள் மீது நீங்கள் அக்கறையாக இருப்பதை, உண்மையிலேயே அக்கறையாக இருப்பதை உறுதிப்படுத்துவதைக் கொண்டு தொடங்குங்கள். நீங்கள் அவர்களின் மனவிருப்பங்கள் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தக் கூடுவதற்கு முன்னர், நீங்கள் அவர்களின் இருதயங்களைத் தொட வேண்டும்.

உணர்வுப்பூர்வமான எதிர்கொள்ளுதல் (4:2, 3)

பிலிப்பி நகரில் இருந்த சபை, பவுலின் கிரீடமாக - வெற்றிக்காகச் சூட்டப்படும் லாரல் இலைகளால் செய்யப்பட்ட தழை வளையமாக - இருந்தது, ஆனால் அந்தக் கிரீடத்தில் ஒரு “முள்” இருந்தது:³ இரண்டு சகோதரிகள்

திவிரமான கருத்து வேறுபாட்டைக் கொண்டிருந்தனர். அந்தப் பிரச்சனையை அப்போஸ்தலர் தமது வழக்கமான அறிவுரை புகட்டும் பாங்குடன் எடுத்துரைத்தார்: “கர்த்தருக்குள் ஒரே சிந்தையாயிருக்க எயோதியாளுக்கும்⁴ சிந்திகேயாளுக்கும் புத்திசொல்லுகிறேன்” (வசனம் 2). “சிந்திகேயாள்” என்பது “அதிர்ஷ்டமுள்ள” என்று அர்த்தப்படக் கூடுகையில், “எயோதியாள்” என்பது “வளமுள்ள” என்று அர்த்தப்படக் கூடும். துரதிர்ஷ்டவசமாக அவர்கள் அந்த வேளையில் ஆவிக்குரிய நிலையில் தொடித்த நிலையில் இருந்தனர். மேலும், “சிந்திகேயாள்” என்பது “நட்பான” என்பதையும் அர்த்தப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கையில், “எயோதியாள்” என்பது “இனிய நறுமணம்” என்றும் அர்த்தப்படுவதாகவும் இருந்தது. இருப்பினும் அந்த வேளையில் அவர்கள் நட்பு என்பதைத் தவிர வேறு எந்த நிலைமையிலாவது இருந்தனர்; அவர்கள் பிரிவினை என்ற பிரியமற்ற வாசனையைப் பரப்பிக் கொண்டு இருந்தனர்.

பிரச்சனையை எதிர்கொள்ளுதல் என்பது பவுல் செய்து இரண்டாவது விஷயமாக இருந்தது. பொதுவாக, அந்நியப்பட்டு இருக்கும் நண்பர்களின் தோள்களின் மீது உங்கள் கைகளைப் போட்டு, நீங்கள் அவர்களை நேசிக்கிறீர்கள் என்பதைக் கூறுதல் மாத்திரமே போதுமானதாக இருப்பதில்லை. அவர்களின் வேறுபாடுகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளும்படி அவர்களை நீங்கள் ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

நேர்மறைப் பக்கம் மீதான விஷயம்

எயோதியாளும் சிந்திகேயாளும் யார்? நமக்குத் தெரியாது. (சிலர் பிலிப்பி நகரின் சபையில் இருந்த - யூதத்துவ மற்றும் புறஜாதி என்ற - இரு பிரிவுகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய இருபெண்களை அடையாளம் காண முயற்சி செய்திருக்கின்றனர், ஆனால் இரு தனிநபர்களே இணங்கிச் செல்ல முடியாதவர்களாக இருந்தனர் என்று நம்ப மறுக்க எந்தக் காரணமும் இல்லை.) நேர்மறைப் பக்கத்தில், அவர்களைப் பற்றி நாம் பின்வருவதை அறிகிறோம்: இந்தப் பெண்கள் “சவிசேஷ விஷயத்தில் என்னோடேகூட மிகவும் பிரயாசப்பட்டார்கள்”⁵ என்று இவர்களைப் பற்றிப் பவுல் மென்மையாகப் பேசினார் (வசனம் 3ஆ). “என்னோடேகூட மிகவும் பிரயாசப்பட்டார்கள்” என்பது (*sunethlesan moi* என்ற) இரண்டு கிரேக்க வார்த்தைகளில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, இது “என்னுடன் பிரயாசப்பட்டனர்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. சிலர் இதை வாசித்து, இந்தப் பெண்கள் பவுலுக்குப் பின்னால் வெளியரங்கமாகப் பிரசங்கித்திருந்தனர் என்ற முடிவுக்கு வருகின்றனர். இது பெண்கள் பொதுவான ஆராதனை ஊழியங்களில் பெண்கள் மெளனமாயிருக்க வேண்டும் என்று மற்ற இடங்களில் இந்த அப்போஸ்தலர் எழுதியுள்ளவற்றிற்கு நேர்மாறானதாக இருக்கும் (1 கொரிந்தியர் 14:34, 35; காண்க 1 தீமோத்தேயு 2:8-12).

எயோதியாள் மற்றும் சிந்திகேயாள் ஆகியோர், “சவிசேஷ விஷயத்தில் பவுலின் பிரயாசங்களில்” பிரசங்கித்தல் தவிர மற்ற பல வழிகளில் “பங்கேற்று” இருக்கக் கூடும். 1ம் அதிகாரத்தில் பவுல் பிலிப்பியர்களைப் பற்றி, “சவிசேஷம் உங்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட நாள்முதல் இதுவரைக்கும் நீங்கள் அதற்கு [பங்கேற்பதில்] உடன்பட்டவர்களான்படியால்” என்று பேசினார் (வசனம் 5; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). இந்தக் குறிப்பு அவர்கள் பவுலுக்கு நிதியுதவி

ஆதரவு அளித்ததைப் பற்றியதாக உள்ளது, இது அவருடன் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தலைக் குறிப்பிடவில்லை. அதே அதிகாரத்தில், பவுல் பிலிப்பி நகரின் சபையில் இருந்த எல்லா உறுப்பினர்களையும், “ஒரே ஆத்துமாவினாலே சவிசேஷத்தின் விசுவாசத்திற்காகக் கூடப்போராடி” உறுதியாக நிலைநிற்கும்படி வேண்டிக்கொண்டார் (வசனம் 27; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). சபைக்குமுடிந்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் வெளியரங்கமாகச் சவிசேஷத்தை அறிவிப்பவர்களாக வேண்டும் என்று எவரொருவரும் முடிவுசெய்ய மாட்டார்கள் என்பது நிச்சயமாகும். (எல்லா மனிதர்களும் பிரசங்கிக்கும் தாலந்தைக் கொண்டிருப்பது இல்லை.)

பிரசங்கம் செய்யாதிருந்தும் சவிசேஷத்தினிமித்தம் பிரசங்கியார்களின் போராட்டங்களில் பங்கேற்ற பெண்களைப் பற்றிப் பிரசங்கியார்கள் பாசத்துடன் பேசமுடியும். நான் எனது தாய் மற்றும் எனது மனைவி ஆகியோரைப் பற்றிப் பேசத்தொடங்கி பின்பு என்னை ஊக்குவித்து எனக்குப் பல வழிகளில் உதவிய பெண்களின் படைபொன்றின் பட்டியலுக்கு அதை விரிவாக்க முடியும்.

பெண்கள் பிரசங்க மேடைகளில் நிற்பதைத் தவிர - அதிகமாகத் தனிப்பட்ட அமைவுகளில் போதிதல் உட்பட - பல வழிகளில் சவிசேஷத்தைப் பரப்ப முடியும் (காண்க தீத்து 2:3-5; நடபடிகள் 18:26). பிலிப்பி நகரில் இருந்த சபையின் தொடக்கத்தில் இருந்தே, அங்கு பெண்கள் முக்கியமான பணிப்பொறுப்பை ஏற்று நடத்தியிருந்தனர். அங்கு ஒரு பெண்ணும் அவளின் வீட்டாரும் தான் முதன் முதலாக மனம் மாறினார்கள் (நடபடிகள் 16:13-15). (ஸ்தியாள் என்னும்) வீந்தப் பெண் உடனடியாகப் பவுலுக்கும் அவரது உடன் ஊழியர்களுக்கும் தன் வீட்டைத் திறந்து கொடுத்தாள். அது சபை கூடிவரும் இடமாயிற்று (நடபடிகள் 16:40). அவளது உதாரணம் சபைக்குள் இருந்த மற்றபெண்கள் காத்தருடைய ஊழியத்தில் ஈடுபட ஏவியிருந்தது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

எயோதியாள் மற்றும் சிந்திகேயாள் ஆகியோருடைய பெயர்கள், ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய ஜீவ புத்தகத்தில் (வசனம் 3; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 21:27). இருந்தன என்பது இவர்களைப் பற்றி நமது வேதபாட வசனப் பகுதியில் தரப்பட்டுள்ள இன்னொரு நேர்மறையான உண்மையாக உள்ளது. பவுல் தமது பிரயாசத்தில் இந்த இரு பெண்களும் பங்கேற்று இருந்ததைப் பற்றிப் பேசியபோது, அது அவருடன் பிரயாசப்பட்டிருந்த மற்றவர்களையும் அவர் நினைக்கும்படி செய்தது. இவ்வாறாக அவர், “கிலெமெந்தோடும்” என்ற வார்த்தைகளைக் கூடுதலாகக் கூறினார் (பிலிப்பியர் 4:3இ). இந்த “கிலெமெந்து” என்பவர், தொடக்ககாலத்து ஏவுதல் பெற்றிராத பதிவேடுகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தவரும், ரோமாபுரியில் நன்கு அறியப்பட்டிருந்தவருமான கிலெமெந்தாக இருந்தார் என்று சிலர் அடையாளப் படுத்தியுள்ளனர், ஆனால் இதற்கு வரலாற்றுப் பூர்வமான ஆதாரம் எதுவும் இல்லை. இந்த கிலெமெந்து அனேகமாக, பிலிப்பி நகரின் சபையில் இருந்தவரும் பவுலுக்கு உதவி செய்திருந்தவருமாக இருக்க வேண்டும்.

கிலெமெந்து பற்றிக் குறிப்பிட்டது, அப்போஸ்தலரைத் தேவனுக்கு உண்மையான ஊழியக்காரர்களாக இருந்த மற்றவர்களைப் பற்றி நினைவூட்டியது. யாரேனும் சிலரைக் குறிப்பிடாது விட்டுவிடும் இடர்ப்பாட்டிற்கு மாறாகப் பவுல் பின்வரும் சொற்றொடரை உள்ளடக்கினார்: “மற்ற என் உடன்வேலையாட்களோடுங்கூடச் சவிசேஷ விஷயத்தில்

என்னோடே கூட மிகவும் பிரயாசப்பட்டார்கள், அவர்களுடைய நாமங்கள் ஜீவபுஸ்தகத்தில் இருக்கிறது” (வசனம் 3௩). “ஜீவபுத்தகம்” என்பது விகவாசம் நிறைந்தவர்கள் பற்றிய பரலோகத்தின் பதிவேடாகும் (காண்க லூக்கா 10:20). பவுல் தமது சிந்தையில் யாருடைய பெயர்களைக் கொண்டிருந்தார் என்பதை நீங்களும் நானும் அறியாதிருக்கலாம், ஆனால் அதைக் கர்த்தர் அறிந்திருக்கிறார். அவர்களின் பெயர்கள் அவருடைய “புத்தகத்தில்” உள்ளன!

எயோதியாள் மற்றும் சிந்திகேயாள் ஆகியோரின் பெயர்கள், பரலோகத்தில் பட்டியல் இடப்பட்டுள்ளவர்களின் பெயர்களின் மத்தியில் இருந்தன என்பதே மறைமுகமான கருத்தாக உள்ளது. இது இவ்விரு சகோதரிகளும் தங்கள் வேறுபாட்டைத் தீர்த்துவைத்துக் கொள்வதில் பன்முனை ஊக்குவிப்பை அளித்திருக்க வேண்டும்: (1) ஜீவபுத்தகத்தில் தங்கள் பெயர்கள் எழுதப்பட்டிருந்தவர்களுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குகையில், அவர்களின் சொந்தப் பிரச்சனைகள் அற்பமானவையாக இருந்திருக்கும். (2) அவர்கள் இருவரும், இசைவிணக்கம் மேலோங்கியிருக்கும் பரலோகத்தைக் தலைமை யகமாகக் கொண்டிருந்தபடியால், பூமியில் ஏன் அவர்கள் இணங்கிப் போக முடியாது? (3) அவர்கள் தங்கள் பெயர்கள் “நிரந்தரமான மையில் எழுதப்பட்டு” இருக்கவில்லை என்பதை அறிந்திருக்க வேண்டும்; அவர்கள் பவுலின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றாது இருந்தால், அவர்களின் பெயர்கள் ஜீவ புத்தகத்தில் இருந்து “அழிக்கப்பட” முடியும் (காண்க வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:5).

எதிர்மறைப் பக்கம் மீதான விஷயம்

எயோதியாளும் சிந்திகேயாளும் தங்கள் வாழ்விற்கு நேர்மறையான பக்கம் ஒன்றைக் கொண்டிருந்தனர்; ஆனால் அவர்கள் இணங்கிப்போக இயலாது இருந்ததே அவர்கள் நினைவுகூரப்பட்டதற்குக் காரணமாக இருந்தது என்பது கவலைக்குரியதாகும். அவர்களுடைய வாழ்வின் அந்த அம்சமானது, அவர்கள் செய்திருந்த நன்மை எல்லாவற்றையும் நீக்குவதாக அச்சுறுத்தியது. நான் என்னை அவர்களின் இடத்தில் வைக்க முயற்சி செய்திருக்கிறேன். அவர்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிருபமானது முழு சபைக் குழுமத்திற்கும் (பிலிப்பியர் 1:1) வெளியரங்கமாக வாசிக்கப்படுதலைக் கோள்விப்படுதல் [அதாவது வாசிக்கக் கேட்டல்] என்பது எவ்வளவு சிறுமைக்குரிய விஷயமாக இருந்திருக்கும்! உலகம் முழுவதிலும் மக்கள் அவர்களின் பிரச்சனை பற்றி இன்னமும் வாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பது அவர்களைக் சங்கடப்படுத்தும் என்று நீங்கள் நினைப்பதில்லையா? அவர்களின் இக்கட்டான நிலையானது, “எனது வாழ்வைப் பற்றி எழுதப்பட்ட ஒரு வரி - இப்போது இருந்து இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலும் வாசிக்கப்படும் ஒரு வரி - இருந்தால் எப்படி இருக்கும்? அந்த ஒரு வரி என்னவாக இருக்கும்?” என்று நான் கேட்கக் காரணமாகி உள்ளது. “அவர் [ரோப்பர்] மற்றவர்களுடன் இணங்கிப்போக இயலாதவராக இருந்தார்” என்று அந்த வரி கூறவேண்டி இருந்தால், அது எவ்வளவு கவலைக்குரியதாக இருக்கும்!

பவுல் இந்த இரு பெண்களைப் பற்றியும் அவர்களின் கருத்து வேறுபாட்டைப் பற்றியும் இவ்வளவு குறிப்பாக இருந்தது ஏன்? அவரது முந்திய உடன் வேலையாட்களைச் சங்கடப்படுத்துதல் என்பது அவரது

நோக்கமாக இருந்திராது என்பது நிச்சயம். சபையின் இரு உறுப்பினர்களுக்கு இடையிலான அந்த இடர்பாடு இன்னும் இருவருக்கும் ... பின்பு இன்னும் நால்வருக்கு ... மற்றும் முழு சபையையும் பாதிக்கும் வரையிலும் பரவக்கூடும் என்று அறிந்திருந்ததால் அவர் இதைச் செய்தார். இவ்வாறு நடைபெறுவதை நான் கண்டிருக்கிறேன், ஒருவேளை நீங்களும் கண்டிருக்கலாம். இரண்டு கிறிஸ்தவர்களுக்கு இடையிலான பிரச்சனையானது பெருகுவதற்கு முன்பாக, அது உடனடியாகத் தீர்த்து வைக்கப்பட வேண்டும்.

எயோதியாளரும் சிந்திகேயாளரும் எதைப்பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தனர்? அது ஏறக்குறைய நிச்சயமாகவே, உபதேச விஷயமாக இருக்கவில்லை என்பது நிச்சயம். சில எழுத்தாளர்கள், பிலிப்பியர் 4:2, 3ஐ உபதேச விஷயங்களில் சமரசத்தைப் போதிக்கப்பயன்படுத்துகின்றனர், ஆனால் பவுல் பிலிப்பியர்களுக்கு “ஜீவவசனத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு” (2:14) இருக்கும்படி கட்டளையிட்டிருந்தார். பவுல் உபதேச விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசியபோது, பொதுவாகவே அவர், அந்தப் பிரச்சனை என்ன என்பதையும் (காண்க ரோமர் 6:1, 2), தனிநபர்கள் எவ்விதமாகத் தவறு செய்தனர் என்பதையும் (காண்க 2 தீமோத்தேயு 2:18) குறிப்பிட்டார். இல்லை, எயோதியாளரும் சிந்திகேயாளரும் அனேகமாக, ஆளுமைத்தன்மைகளின் மோதல் ஒன்றைக் கொண்டிருக்கலாம். கர்த்தருக்கு வைரக்கியமாக ஊழியம் செய்பவர்கள் அடிக்கடி, விஷயங்கள் எவ்வாறு செய்யப்பட வேண்டும் என்பது குறித்துப் பலமான கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனர். அப்படிப்பட்ட இரண்டு ஊழியக்காரர்களை ஒன்றாக வைக்கும்போது அவர்களின் கருத்து வேறுபாடுகள் தவிர்க்க இயலாதவையாக உள்ளன. பிரசங்கித்தலில் எனது ஐம்பதுக்கும் அதிகமான ஆண்டுகளின் அனுபவத்தில், சபையில் சச்சரவுகளை நான் (மிகவும்) அதிகமாகக் கண்டிருக்கிறேன். உபதேசம் மீதான கருத்து வேறுபாடு ஒவ்வொன்றிற்கும், ஒரு நூறு கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்துள்ளது.

திருப்தியான இணக்கப் படுத்துதல் (4:2, 3)

பிலிப்பி நகரில் இருந்த இரு சகோதரிகளுக்கு இடையிலான பிரச்சனை பற்றிப் பொதுவாக நாம் பேசியிருக்கிறோம். வலிவார்ந்த வகையில் வெடிக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையைப் பவுல் எவ்வாறு கையாண்டார் என்பதைப் பற்றி அதிக நெருக்கமாக ஆராயும் வேளை வந்துள்ளது. அவர் ஒரு பாராட்டுரையுடன் தொடங்கினார் என்றும் இவ்விரு சகோதரிகளை எதிர்த்து நிற்க அவர் தயங்கவில்லை என்றும் ஏற்கனவே நாம் குறிப்பிட்டோம். நாம் அந்தச் சிந்தனைகளுடன் இன்னும் சிலவற்றைக் கூட்டுவோமாக.

அவர் - உடனடியாக - சிலவற்றைச் செய்தார்.

பவுல் சிலவற்றைச் செய்தார். அவர், அந்தச் சூழ்நிலையானது தானாகவே கடந்து சென்று விடும் என்று நம்பி, அதைக் காணாது விடவில்லை. ஒரு பிரச்சனை இருந்தது என்று அறிந்த உடனே அவர் சிலவற்றைச் செய்தார் என்பது உறுதி. சபைக்குமும் முழுவதும் பிரிந்து நிற்கும் வரையில் காத்திருக்கவில்லை.

அவர் நடுநிலையில் நிலைத்திருந்தார் - ஆனால் அக்கறை கொண்டிருந்தார்.

அவர் இவ்விரு பெண்களில் யார் சார்பாகவும் இருக்கவில்லை. அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் ஒரேவித வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார்: "... எயோதியாளுக்கும் சிந்திகேயாளுக்கும் புத்திசொல்லுகிறேன்." இந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில், "புத்திசொல்லுகிறேன்" (Gk.: *parakalo*) என்பது "அருகே அழைத்தல்," "செஞ்சுதல், அறிவுரைகூறுதல், வேண்டுகோள் விடுத்தல், மன்றாடிக் கேட்டல்" என்று அர்த்தப்படுகிறது.⁶

இவ்விரு பெண்களில் ஒருவர் மற்றவரைக் காட்டிலும், இந்தச் சச்சரவுக்காக அதிகம் குற்றம் சாட்டப்பட வேண்டியவராக இருந்திருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது; அதுவே அடிக்கடி உள்ள விஷயமாக இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும், இவ்விருவருமே ஓரளவிற்குத் தவறானவர்களாக இருந்தனர். எனது சகோதரர் காய் என்பவரும் நானும் சிறுபையன்களாக இருந்த போது, சிலவேளைகளில் (அண்ணன் தம்பிகள் செய்வது போன்றே) நாங்கள் சண்டையிட்டுக் கொள்வது உண்டு. எனது தாய் அந்தக் காட்சியைக் காணவரும்போது (இதை அவர்கள் எப்போதுமே செய்தார்கள்), நாங்கள் இருவரும் "ஆனால் அவன்தான் இதைத் தொடங்கினான்!" என்று மறுப்புரை கூறுவது உண்டு. எங்கள் தாய், எங்களில் யார் அதிகம் தவறு செய்தது என்று தீர்மானிக்க முயற்சி செய்ய மாட்டார்கள். அவர்கள், "இரண்டு பேரும் சேர்ந்தால் கலகம் உண்டாகிறது" என்று மாத்திரம் கூறுவார்கள் - நாங்கள் இருவருமே அதன் விளைவுகளை அனுபவிப்போம்.

இரு கிறிஸ்தவர்கள் சச்சரவு செய்யும்போது, ஒப்புரவு ஆவதற்கு அவர்கள் ஒவ்வொருவருமே முதல் அடிவைப்பை எடுத்து வைக்க வேண்டும் என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது. தனக்குத் தவறு இழைக்கப்பட்டுள்ளதாக நினைப்பவர், தவறிழைத்த தமது சகோதரரிடத்தில் செல்ல வேண்டும் என்று கட்டளையிடப் பட்டுள்ளார் (மத்தேயு 18:15).⁷ தவறு செய்திருப்பதாகக் குற்றம் சாட்டப்படுபவரும் தமது சகோதரரிடம் செல்லும்படி கட்டளையிடப்பட்டுள்ளார் (மத்தேயு 5:23, 24). இந்த இருவரில் எவரும், "அவர் என்னிடத்திற்கு வரட்டும்" என்று கூற உரிமை கொண்டிருப்பதில்லை.

அவர் ஒருமைப்பாட்டை - பலமாக - வலியுறுத்தினார்.

வேறுபாடுகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதன் முக்கியத்துவத்தைப் பவுல் வலியுறுத்தினார். அந்த இரு பெண்களும் "இசைவிணக்கத்தில் வாழ" வேண்டும் என்று அவர் வேண்டுகோள் விடுத்தார். இசைவிணக்கத்துடன் பாடும் குரல்களைக் கேட்பது எவ்வளவு இனிமையாக உள்ளது மற்றும் பொருந்தாத குரல்களைக் கேட்பது எவ்வளவு இனிமையற்றதாக உள்ளது! "இசைவிணக்கமாக வாழுதல்" [இது தமிழில் "ஒரே சிந்தையாயிருக்க" என்றுள்ளது (வசனம் 2அ)] என்பது "சிந்திக்க" (*phronein*) மற்றும் "ஒரே [விஷயம்]" (*to auto*) என்று அர்த்தப்படும் இரு வார்த்தைகளில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதே போன்ற சொற்றொடர் ஒன்று, 2:2ம் வசனத்தில், "ஏக சிந்தையும்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. "இசைவிணக்கத்துடன் வாழுதல்" என்பது 4:1-9ல் உள்ள பவுலின் பெரும்பான்மையான அறிவுறுத்துதல்கள் போலவே கட்டளை மனப்பான்மையில் உள்ளது. இசைவிணக்கத்துடன் ஒன்றுகூடி வாழுதல் என்பது

கிறிஸ்தவர்களுக்கு விருப்பத் தேர்வாக இருப்பது இல்லை; அவ்வாறு செய்யும்படி தேவன் நமக்குக் கட்டளை இட்டுள்ளார்!

சிலவேளைகளில் கிறிஸ்தவர்கள், தங்களின் தவறான புரிந்து கொள்ளுதல்கள் [சச்சரவுகள்] “யாரும் தலையிடக்கூடாதவை” என்று நினைக்கின்றனர் - ஆனால் சபைக்குழுமத்திற்குள் ஏற்படும் சச்சரவு என்பது ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தலையிட வேண்டியதாக உள்ளது. கருத்து வேறுபாடுகள் கருத்து வேறுபட்டு இருப்பவர்களைப் பாதிப்பதோடு நின்று விடுவதில்லை, அவைகள் சபையைக் குறித்த ஒரு மோசமான மனப்பதிவை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கின்றன (காண்க 1 கொரிந்தியர் 1:13) மற்றும் அவைகள் அவிசவாசிகளை சபையை விட்டுப் புறம்பே துரத்தி விடுகின்றன (காண்க யோவான் 17:21, 23). நாம் ஒருவர் மற்றவருடன் சமாதானமாக வாழ வேண்டும் என்று கர்த்தர் விரும்புகிறார் (காண்க மாற்கு 9:50). “இதோ, சகோதரர் ஒருமித்து வாசம்பண்ணுகிறது எத்தனை நன்மையும் எத்தனை இன்பமுமானது?” (சங்கீதம் 133:1). “சகோதரருக்குள்ளே விரோதத்தை உண்டுபண்ணுதல்” (நீதிமொழிகள் 6:19) என்பது கர்த்தர் வெறுக்கும் விஷயங்களில் ஒன்றாக உள்ளது.

அவர் - ஏற்புடைய வகையில் - அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார்.

பவுல், அந்த இரு பெண்களும் “கர்த்தருக்குள்” இருப்பதை அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார். “கர்த்தருக்குள்” என்பது (அல்லது அதற்குச் சமமானது), இந்த அப்போஸ்தலரினால் பயன்படுத்தப்பட்ட மிகப்பிரியமான சொல்லிளக்கமாக இருந்தது (காண்க பிலிப்பியர் 4:1, 2, 4). எயோதியாரும் சிந்திகேயாரும் “கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம்” பெற்றிருந்தனர் (ரோமர் 6:3; காண்க கலாத்தியர் 3:27). அவர்கள் “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்” தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருந்தனர் (காண்க கலாத்தியர் 3:26). அவர்கள் “கிறிஸ்துவுக்குள் ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதங்களையும்” மகிழ்வுடன் அனுபவித்தனர் (எபேசியர் 1:3). அவர்கள் “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவனுடைய அன்பினால்” சூழப்பட்டு இருந்தனர் (ரோமர் 8:39). நமது தற்போதய படிப்பைப் பொறுத்த மட்டில், அவர்கள் “கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரே சரீரமாக” இருந்தனர் (ரோமர் 12:5). ஆகையால் அவர்கள் “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்றாக” இருக்க வேண்டி இருந்தனர் (கலாத்தியர் 3:28). “கிறிஸ்துவுக்குள்” இருத்தல் என்பது அவர்களுக்கு ஒன்று கூடுவதற்குப் பொதுவான களத்தைக் கொடுத்தது. அதன்படியே அவர்கள், சிலுவையின் அடியில் நின்று தங்களுக்காக மரித்திருந்த ஒருவரின் முகத்தை ஏறிட்டுக் கண்ணோக்கும்போது, அவர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் விரோதத்துடன் கண்ணோக்குவதற்குப் பதிலாக, துதியில் கரங்களை இணைக்க வேண்டி இருந்தது!

அவர் உதவியை - தருந்த உதவியை - அளித்தார்.

கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் சொந்த முயற்சியிலேயே வேறுபாடுகளைக் களையச் செயல்பட வேண்டும், ஆனால் சிலவேளைகளில் மோதலைத் தீர்த்துக் கொள்வதில் அவர்களுக்கு உதவி தேவைப்படுகிறது. எயோதியாள் மற்றும் சிந்திகேயாள் ஆகியோரிடத்தில் இதுவே விஷயமாக இருந்தது என்று பவுல் நினைத்தார் என்பது உறுதி. அவர் ரோமாபுரியில் இருந்து கொண்டு, அவர்களின் பிரச்சனையை ஆராய்ந்து வகைப்படுத்த முயற்சி மேற்கொள்ளவில்லை. அதற்குப்

பதிலாக அவர், பிலிப்பியில் தமக்கு நம்பிக்கையாக இருந்த ஒரு நண்பரிடத்தில், அவர்களுக்கு “உதவியாயிருக்கும்படி உன்னையும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்” என்று கேட்டுக் கொண்டார் (வசனம் 3அ). “கூட்டாளி” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (Gk.: *suzge* என்ற) வார்த்தையானது, “நுகம்” என்று அர்த்தப்படும் *zugos* என்ற வார்த்தைக்கு முன்னதாக, *sun* அதாவது “உடன்” என்ற முன்னிடைச் சொல் சேர்ந்த வார்த்தையாக உள்ளது. இது “நுகத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஒருவர்” என்று அர்த்தப்படுகிறது (காண்க KJV; NIV; ASV; RSV).⁸ இது “partner” (CEV; TEV) என்றும், “comrade” (Williams) என்றும் அல்லது இதைப் போன்றும் மொழிபெயர்க்கப்படும் உள்ளது.

“நுகத்தில் இணைக்கப்பட்டிருந்த இந்த நபர்” யார் என்று யூகிப்பதில், அதிகமான காலமும் தாளும் வீணாக்கப்பட்டுள்ளது.⁹ சிலர் *sun* மற்றும் *zugos* என்ற இரு சொற்களையும் ஒன்றிணைத்து *Synzygos* என்ற ஒரு உரிப்பெயராக்கி இருக்கின்றனர் (CJB மொழிபெயர்ப்பில் காணவும்). பவுல், பிலேமோனுக்கு எழுதிய நிருபத்தில் போன்றே இங்கும் வார்த்தைகளின் மீதான ஒரு விளையாட்டைப் பயன்படுத்தினார் என்ற கருத்து ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது (வசனம் 11). இது செயல்விளைவில் பவுல், “சின்கிகோலே, நீ உன் பெயருக்கு ஏற்றாற்போல் வாழ்வாயாக” என்று கூறுவதாகும். இருப்பினும் இந்த “பெயர்” பழங்கால இலக்கியம் எதிலும் எவ்விடத்திலும் காணப்படுவதில்லை. பவுல் தமது நண்பரைப் பெயர் கூறி அழைக்கவில்லை என்று யூகித்தலானது சற்றே வினோதமாக இருக்கலாம், ஆனால் இந்த அப்போஸ்தலர் இந்த ஒரு இடத்தில் மாத்திரம், முக்கியமான தனிநபர்களுக்குப் பெயர் கூறி அழைக்காது இருந்தார் என்று கூற இயலாது (காண்க 2 கொரிந்தியர் 8:18, 23). அலெக் மொட்டியர் என்பவர் பின்வரும் ஆர்வத்திற்குரிய கருத்தைக் கூறினார்: “உண்மையான கூட்டாளி பெயர்குறிப்பிடாமல் விடப்பட்டுள்ளார்,” எனவே நாம் “பிரிவினை குறித்து எப்போதும் எச்சரிக்கையாக இருந்து, பின்பு சபையின் ஐக்கியத்தில் ஒருமைப்பாடின்மை என்ற புற்றுநோயைக் குணமாக்க” கூடியவர்களாக இருக்கும்படிக்கு, “இங்கு ... நாம் நமது சொந்தப் பெயர்களை இட்டுக்கொள்ளலாம்.”¹⁰

இந்த மனிதர் யார் என்று நாம் அறிவதில்லை, ஆனால் அவர் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் அனுபவம் கொண்டிருந்தார் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இப்போது பவுல் இந்த சூழ்நிலையில் இசைவிணக்கம் கொண்டுவர இந்த நபரால் முடியும் என்று எண்ணினார். ஒருசில பணிப்பொறுப்புகள் கடினமானவையாக உள்ளன; ஒருசில பணிப்பொறுப்புகள் அதிக முக்கியமானவையாக உள்ளன.

முடிவுரை

வலிவார்ந்த பல சத்தியங்கள் இந்தப் படிப்பில் போதிக்கப்பட்டுள்ளன. குறைந்தபட்சமாகப் பின்வரும் நான்கு சத்தியங்களையாவது நீங்கள் நினைவில் வைத்திருப்பீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்:

- கர்த்தர் தமது மக்கள் இசைவிணக்கத்துடன் ஒன்றுகூடி வாழ வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்.
- சபையானது மக்களைக் கொண்டதாக இருப்பதால், கருத்து வேறுபாடுகள் எழுவது தவிர்க்க இயலாதது என்பது துரதிர்ஷ்டவசமானது. “Peanuts”

என்ற சித்திரப்படம் ஒன்றில், லீனஸ் என்று பெயரிடப்பட்ட ஒரு இளம் நபிகள், “நான் மனிதகுலத்தை நேசிக்கிறேன்; ஆனால் அதன் மக்களை என்னால் சகித்து நிற்க இயலாது” என்று கூறினார். சபையில் சிலர் இதைத் தழுவி, “நான் சகோதரத்துவத்தை நேசிக்கிறேன், ஆனால் சகோதரனைத்தான் என்னால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை” என்கின்றனர். சில வேளைகளில் நல்ல கிறிஸ்தவர்களும் கூட, தாங்கள் இருக்க வேண்டிய பிரகாரம் இணங்கி இருப்பதில்லை.

- பிரிவினை எழுகிறபோது, அதைக் கையாள்வதற்குச் சரியான வழியும் தவறான வழியும் உள்ளன. நாம் கூறுகிற மற்றும் செய்கிற ஒவ்வொரு விஷயத்திலும், அன்பு, பொறுமை மற்றும் சுயநலமின்மை ஆகியவை மேலோங்கி இருக்க வேண்டும்.
- சபையின் இரு உறுப்பினர்களுக்கு இடையிலான சச்சரவு, அந்த சபைக்குழுமத்தின் மற்ற ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் அக்கறைக்கு உரியதாக இருக்க வேண்டும். நாம் சமாதானம் பண்ணுகிறவர்களாக இருக்கப் பிரயாசப்பட வேண்டும் (மத்தேயு 5:9).

குறிப்புகள்

¹இந்தத் தலைப்பு, பின்வரும் புத்தகத்தில் இருந்து தழுவுப்பட்டது: Leon Barnes, *That You May Know Christ: Studies from Philipians* (Searcy, Ark.: Resource Publications, 1992), 139. ²Gerald F. Hawthorne, *Word Biblical Commentary*, vol. 43, *Philipians*, ed. David A. Hubbard and Glenn W. Barker (Waco, Tex.: Word Books, 1983), 177. ³J. Dwight Pentecost, *The Joy of Living: A Study of Philipians* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1973), 173. ⁴KJV வேதாகமம் இந்தப் பெயருக்கான (“Euodias” என்ற) ஆண்பால் வடிவத்தைப் பயன்படுத்துகிறது, இது பவுல் ஒரு ஆணையும் பெண்ணையும், ஒருவேளை ஒரு மனிதருக்கும் அவரது மனைவிக்கும் இதை உரைத்து இருக்கலாம் என்று முடிவெடுக்கும்படி சிலரை வழிநடத்தியுள்ளது. இருப்பினும் மூல வசனத்தில் இந்தப் பெயரின் பெண்பால் வடிவமே உள்ளது. ⁵“சுவிசேஷ விஷயத்தில்” என்பதற்குப் பதிலாக மூலமொழி வசனத்தில் “சுவிசேஷத்தில்” என்று மாத்திரம் உள்ளது. ⁶*The Analytical Greek Lexicon* (London: Samuel Bagster & Sons, Ltd., 1971), 303. ⁷NASB வேதாகமத்தில், “உனது சகோதரன் பாவம் செய்தால்” என்று மாத்திரமே உள்ளது, ஆனால் இங்கு கூறப்படும் பாவம் என்பது இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவருக்கு எதிரானதாக இருக்கலாம் (KJV மற்றும் தமிழ் வேதாகமத்தில் காண்க). ⁸விலங்குகள் நுகத்தில் ஒன்றாக இணைக்கப்படுதலைக் காண்பது சாதாரணமாக உள்ள இடத்தில் நீங்கள் வாழ்ந்து வந்தால், இந்த உருவகத்தின் தனிச்சிறப்பை நீங்கள் கலந்துரையாட முடியும். ⁹லூக்கா, சீலா மற்றும் எப்பாப்பிரோதீத்து உட்படப் பலர் யூகம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் இவை யாவும் யூகங்களாகவே உள்ளன. சிலர் இதை ஒரு பெண் என்று யூகிக்க முயற்சி செய்துள்ளனர், ஆனால் “கூட்டாளி” என்று மாற்றம் தரப்பட்டுள்ள பெயர் உரிச்சொல் பொது ஆண்பால் சொல்லாகவே உள்ளது. அறியப்படாத இந்த “தனிநபர்,” இந்தப் பெண்களுக்கு [ஒன்றாயிருக்க] உதவிய சபைக்குழுமத்தின் எல்லா உறுப்பினர்களையும் குறித்து நின்று என்று கூற முற்படுகின்றனர். இந்த நிருபத்தின் மற்ற எல்லா இடங்களிலும், பவுல் எல்லா உறுப்பினர்களையும் தமது சிந்தையில் வைத்து, ஒருமைச்சொல்லை அல்ல ஆனால் பன்மைச் சொல்லையே பயன்படுத்தி இருந்தார், எனவே இந்த யூகம் பொருத்த

மானதாகக் காணப்படுவதில்லை ¹⁰Alec Motyer, *The Message of Philippians: Jesus Our Joy*, The Bible Speaks Today series, ed. John R. W. Stott (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1984), 204.